

Gáti Ferenc
1919–1997

Ismét eltávozott egy kolléga azok közül, akik még az ötvenes években kerültek az MTA Talajtani és Agrokémiai Kutató Intézetébe és életük nagy részét ezen a munkahelyen töltötték. Gáti Ferenc harminc évig dolgozott az Intézet Homokkutató Osztályán és 1984-ben ment nyugdíjba. Több éven át kollégák és munkatársak voltunk, így személyes, baráti élmények is összekötnek vele.

Gáti Feri volt a „valódi kémikus” a Homokkutató Osztályon. Ő vezette a laboratóriumi munkát és módszertani, mérés technikai kérdésekben szaktekintélynek számított. Jogi doktorátusa volt és vegyészmérnöki diplomát is szerzett. Az Intézetbe való kerülése előtt élelmiszeripari üzemekben dolgozott és a termelési folyamatok műszaki irányításában és ellenőrzésében vett részt. Ezek a szakmai előzmények élete végéig befolyásolták gondolkodásmódját; mindig gyakorlati érzékkel közelített egy-egy tudományos probléma megoldásához.

A Homokkutató Osztályon kerekén húsz éven keresztül – az Osztály vezetője, Egerszegi Sándor haláláig – úttörő jelentőségű munka folyt a homoktalajok új típusú trágyázása és javítása (réteges homokjavítás – aljtrágyázás), illetve komplex hasznosítása terén. Gáti Ferenc a talaj, a növény, a trágya és a talajjavító anyagok vizsgálatát szervezte. Közben saját kezdeményezésű kutatási témákon is dolgozott. Főleg elsősorban a tápanyagok kolloidokon történő megkötésére, illetve ismételt oldatba juttatására irányult. Számos tudományos közleményt jelentetett meg eredményeiről hazai és külföldi folyóiratokban. Több szabadalomnak is szerzője.

Jelentős szakértői tevékenységet végzett külföldön. 1970 és 1974 között Kubában dolgozott mezőgazdasági és műtrágyázási szaktanácsadóként. 1981–1982-ben Irakban talajjavítási kutatásokban és az elsivatagosodási folyamatok elleni programokban vett részt. Egyiptomban, Costa Ricában, Burundiban, Indiában és Malaysiában tartott előadásokat és vezetett konzultációkat a talajvédelem kérdéseiről.

Gáti Ferencet mindenki kedvelte az Intézetben és szakmai körökben. Udvarias, barátságos viselkedése, szerénysége és lelkesedése sok barátot szerzett. Jó kolléga volt, akivel problémamentesen lehetett együtt dolgozni. Olyan csapatjátékosként jellemezhető, aki beilleszkedett a kollektívába, szorgalmával, tehetségével mindig azt tartotta szem előtt, hogy a csapatmunka eredményes legyen. Ez a szerepkör kielégítette és sohasem akart csapatkapitány lenni. De időnként határozottan megmondta a véleményét a kollektíva vezetőjének és tagjainak is, mert volt saját véleménye, de elfogadta mások tanácsait is.

Erdélyben született és szülőföldjéhez lélekben mindig hű maradt. Az erdélyi magyarság sorsa és jövője iránti aggodásának sokszor hangot adott. Abban az időben ez nem kis bátorságot és gerinccsúszást igényelt.

Akik ismerték, sokáig megtartják őt emlékezetükben.

LÁNG ISTVÁN